

Sygn. akt XIV U 1745/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Katarzyna Wróblewska-Dubiel
Protokolant:	sekretarz sądowy Izabela Majewska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy L. T.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w W.

o emeryturę wojskową

na skutek odwołania L. T.

od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w W.

z dnia 6 lipca 2021 r. nr (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że wznawia wypłatę emerytury wojskowej od dnia 01 czerwca 2021 roku;
2. zasądza od organu rentowego – Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego na rzecz odwołującego się – L. T. kwotę 180,00 zł. (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt XIV U 1745/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 06.07.2021 r. o numerze (...) Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w W. odmówił **L. T.** wznowienia wypłaty emerytury wojskowej wobec zbiegu emerytury z wojskowej z emeryturą z powszechnego systemu ubezpieczeń. **(k. 237 a.r.)**

L. T. reprezentowany przez pełnomocnika, zakwestionował powyższą decyzję wnosząc o jej zmianę poprzez podjęcie wypłaty świadczenia. Ponadto odwołujący się wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania wedle norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie odwołującego się, skoro nie miał możliwości włączenia okresów „cywilnych” okresów zatrudnienia do stażu emerytalnego do algorytmu obliczenia wysokości emerytury wojskowej, posiada uprawnienia do pobierania dwóch świadczeń emerytalnych jednocześnie. **(k. 3-4v)**

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości a ponadto zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Organ rentowy podniósł, że zarówno emerytura wojskowa jak też emerytura z FUS zostały odwołującemu się ustalone w oparciu o obowiązujące

przepisy, które nie pozwalają na wypłatę emerytury z dwóch źródeł. W ocenie organu rentowego zarówno art. 95 ustawy emerytalnej, jak i analogiczny art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych wskazują, że ubezpieczony uprawniony do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie może jednocześnie pobierać emerytury wojskowej, mimo że spełnił warunki do jej nabycia. W razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie emerytalnej z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin stosuje się - wynikającą z art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej - zasadę wypłaty jednego świadczenia, a zatem wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. **(k. 6-8)**

W toku postępowania strony podtrzymywały stanowiska w niezmienionej treści.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. T. (ur. (...)) pełnił zawodową służbę wojskową w okresie od 26.07.1967 r. do 31.12.1985 r. **(okoliczność bezsporna)**

Na mocy decyzji z 23.09.1986 r. wojskowy organ rentowy ustalił dla odwołującego się prawo do emerytury wojskowej w wysokości Do obliczenie podstawy wymiaru świadczenia został doliczony okres zatrudnienia od 01.09.1965 r. do 25.07.1967 r. Emerytura wojskowa została ustalona za lata służby odwołującego się 26.07.1967 do 31.12.1985. Emerytura wyniosła 100% podstawy wymiaru **(k. 29-30 a.r.)**

Odwołujący się po zakończeniu służby wojskowej pozostawał w zatrudnieniu i podlegał ubezpieczeniu z powszechnego systemu ubezpieczeń w okresie od 1986-2012. **(okoliczność bezsporna)**

Na mocy decyzji z 29.05.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał odwołującemu się prawo do emerytury. Ustalając wysokość świadczenie organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w ilości 25 lat i 28 dni oraz okresy nieskładkowe w ilości 27 dni, za lata 1986-2012. Świadczenie emerytalne z powszechnego systemu ubezpieczeń wyniosło (...) zł. Na mocy decyzji z 05.07.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wznowił wypłatę emerytury odwołującego się od 01.04.2012 r. Od 01.08.2012 r. obliczona emerytura wyniosła brutto (...)zł. **(k. 27, k. 30)**

Ponieważ świadczenie z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych okazało się wyższe niż emerytura wojskowa, odwołujący się w dniu 29.06.2012 r. zwrócił się o zawieszenie wypłaty emerytury wojskowej. **(k. 192 a.r.)**

Decyzją z 27.06.2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w W. wstrzymał z dniem 30.06.2012 r. wypłatę emerytury wojskowej **(k. 197 a.r.)**

W piśmie z 06.04.2020 r. wojskowy organ rentowy poinformował odwołującego się, że wstrzymał wypłatę świadczenia, powołując się przy tym na treść art. 44 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin. Powyższe pismo skierowano do odwołującego się w związku z jego wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji w przedmiocie wstrzymania wypłaty emerytury wojskowej **(k. 232 a.r.)**

Wnioskiem z 13.06.2021 r. L. T. zwrócił się do wojskowego organu rentowego o wznowienie wypłaty emerytury począwszy od 01.06.2021 r. **(k. 211 a.r.)**

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był w całości między stronami niesporny, bowiem zaistniały spór miał wyłącznie charakter prawny. Skarżący domagał się bowiem przyznania prawa do wypłaty dwóch emerytur jednocześnie, to jest emerytury wojskowej jak i z powszechnego systemu ubezpieczeń.

Odwołujący się w okresie od 26.07.1967 r. do 31.12.1985 r. pełnił zawodową służbę wojskową. W dniu 23.09.1986 r. wojskowy organ rentowy ustalił dla odwołującego się prawo do emerytury wojskowej. Do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia został doliczony okres zatrudnienia od 01.09.1965 r. do 25.07.1967 r. Emerytura wojskowa została ustalona za lata służby odwołującego się 26.07.1967 do 31.12.1985. Emerytura wyniosła 100% podstawy wymiaru.

Następnie odwołujący się był zatrudniony w okresie od 1986-2012. W okresie zatrudnienia odprowadzane były za ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe do ZUS. Organ rentowy obliczając wysokość emerytury odwołującego się uwzględnił tylko okresy zatrudnienia i nie doliczał do ustalenia prawa do świadczenia okresów służby wojskowej.

Zauważyć należy, że świadczenia do których prawa nabył odwołujący się wypłacane są z dwóch odrębnych funduszy i w odmiennych systemach. Odwołujący się uzyskał prawo do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego i świadczenie to jest wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Natomiast, pomimo uzyskania prawa do emerytury wojskowej organ rentowy odmówił odwołującemu się wznowienia wypłaty świadczenia wojskowego, powołując się przy tym na treść art. 44 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin.

W myśl art. 7 ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586 ze zm.; dalej jako ustawa zaopatrzeniowa) w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Tożsame uregulowanie zawiera art. 95 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2020. poz. 53). Zgodnie z wyżej powołanym przepisem, w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Z kolei art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej stanowi, że przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 18e ustawy z 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Sąd Najwyższy w wyroku z 24.01.2019 r. sygn. akt II UK 426/17 podkreślił, że artykuł 2 ustawy emerytalnej umożliwia emerytowanym żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom służb mundurowych nabycie prawa do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego, po spełnieniu jego ustawowych przesłanek. W przypadku sprzężenia tego prawa nie tylko z wiekiem emerytalnym, ale także z posiadaniem wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych (przy emeryturze z systemu zdefiniowanego świadczenia), w stażu emerytalnym nie uwzględnia się okresów służby wojskowej oraz służby w formacjach "mundurowych", jeżeli z tego tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych

określonych w ustawach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych (art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej).

Tak samo jest w przypadku emerytury z systemu zdefiniowanej składki przewidzianej dla osób urodzonych po 31.12.1948 r. i niepowiązanej z posiadaniem wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych, gdyż o prawie do niej decyduje wyłącznie wiek emerytalny i zgromadzony kapitał składkowy pochodzący z "cywilnego" okresu ubezpieczenia (nie dotyczy to zwolnionych ze służby żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy nie mają ustalonego prawa do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób lub którzy prawo to utracili). Z uwagi na uwarunkowania wiekowe, żołnierzom, którzy zostali przyjęci do służby po raz pierwszy po dniu 01.01.1999 r., emerytura obliczana jest na podstawie kapitału składkowego.

Z powyższych spostrzeżeń wynika, że niezależnie od daty przyjęcia do służby (i niezależnie od rodzaju emerytury) emeryt wojskowy nie może mieć uwzględnionego okresu służby wojskowej w emeryturze z powszechnego systemu emerytalnego. W tym zakresie sytuacja żołnierzy przyjętych do służby po raz pierwszy po dniu 01.01.1999 r. i przed tym dniem ukształtowana jest jednakowo.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem jest, że odwołujący się nabył prawo do emerytury wojskowej tylko przy uwzględnieniu okresów służby wojskowej i wysokość tej emerytury nie może być zwiększona przy uwzględnieniu późniejszych okresów zatrudnienia. Emerytura z FUS została obliczona w systemie zdefiniowanej składki. Odwołujący się pozostawał w służbie wojskowej przez 01.01.1999 r. z uwagi na bardzo długi okres służby wojskowej nie może zrealizować uprawnienia do wykorzystania "cywilnej" wysługi emerytalnej do podwyższenia świadczenia mundurowego. Powyższe powoduje, że byłby traktowany nierówno względem innych żołnierzy, którzy zostali przyjęci do służby po 01.01.1999 r. i którzy mogą skorzystać z prawa do wypłaty dwóch świadczeń, bowiem ich świadczenia obliczono na podstawie wskazanej w art. 95 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym...

Przyjąć należy, że Sąd Apelacyjny w Warszawie, sygn. akt III AUa 1339/20, że konstytucyjnej zasady równości wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących.

Wskazać należy, że zasada równości zakłada jednocześnie różne traktowanie podmiotów różnych, tj. podmiotów, które nie posiadają wspólnej cechy istotnej. Równość wobec prawa to także zasadność wyboru takiego, a nie innego kryterium różnicowania, które jednakże musi pozostawać w racjonalnym związku z celem i treścią danej regulacji, wagą interesu, któremu różnicowanie ma służyć i w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostają naruszone w wyniku wprowadzonego różnicowania oraz z innymi wartościami, zasadami, czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego: z 06.05.1998 r., K 37/97, OTK 1998 Nr 3, poz. 33, por. też orzeczenia z 3.09.1996 r., OTK 1996 Nr 4, poz. 33 i z 16 grudnia 1996 r., U 1/96, OTK 1996 Nr 6, poz. 55 oraz wyroki: z 24.10.2001 r., SK 22/01, OTK 2001 Nr 7, poz. 216; z 02.04.2003 r., K 13/02, OTK-A 2003 nr 4, poz. 28, z 03.03.2004 r., OTK-A 2004 Nr 3, poz. 17). Kryterium, które zadecydowało o uprzywilejowaniu (pobieraniem dwóch świadczeń) żołnierzy, którzy zostali powołani do służby po raz pierwszy po dniu 01.01.1999 r., to brak możliwości uwzględniania w wojskowej emeryturze jakiegokolwiek okresu "cywilnego" stażu emerytalnego. Kryterium to jednocześnie określa krąg podmiotów charakteryzujących się tą samą istotną cechą relewantną. Do tej grupy należą emeryci wojskowi, których wypracowane okresy składkowe i nieskładkowe nie miały żadnego wpływu na wysokość emerytury wojskowej, do nich zaś należą wszyscy żołnierze, którzy zostali powołani do służby po raz pierwszy po dniu 01.01.1999 r. oraz niektórzy żołnierze, którzy pozostawali w służbie przed dniem 02.01.1999 r. (wyrok SN z 24.01.2019 r. II UK 426/17)

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę uznaje za właściwy taki kierunek wykładni art. 95 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, z którego wynika, że użyte w ust. 2. tego artykułu sformułowanie "emerytura (...) obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy

zawodowych" oznacza odwołanie się do zasad obliczenia emerytury wojskowej określonych w tych przepisach, a więc z uwzględnieniem wyłącznie służby wojskowej, **co z kolei uzasadnia prawo do pobierania dwóch emerytur "wypracowanych" niezależnie od siebie.**

Sąd Okręgowy w niniejszym składzie podzieliła stanowisko zaprezentowane w powyższym wyroku Sądu Najwyższego, w świetle którego w sytuacji kiedy występuje brak możliwości obliczenia emerytury wojskowej przy uwzględnieniu "cywilnego" stażu emerytalnego, ubezpieczony ma możliwość pobierania dwóch świadczeń emerytalnych z odrębnych systemów ubezpieczeniowego i zaopatrzeniowego.

Odwołujący się nie ma możliwości włączenia okresów "cywilnego" stażu emerytalnego do algorytmu obliczenia wysokości emerytury wojskowej, która została obliczona w oparciu o art. 15 a ustawy z 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy. Zmiana wysługi emerytalnej w konsekwencji doliczenia okresów cywilnego zatrudnienia po zwolnieniu ze służby wojskowej do posiadanej dotychczas przez ubezpieczonego wysługi emerytalnej w wojsku, pozostawałaby bez wpływu na wysokość świadczenia wojskowego, ponieważ maksymalna wysokość emerytury nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru.

Tym samym uznać należało, że odwołujący się ma prawo do pobierania dwóch emerytur "wypracowanych" niezależnie od siebie (wojskowej oraz cywilnej). Odpowiednio długa służba przy spłaszczeniu podstawy wymiaru emerytury wojskowej do maksymalnie 75% sprawiają, że "cywilne" okresy ubezpieczenia w żaden sposób nie zwiększałyby świadczenia wojskowego.

Wobec powyższego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że podjął wypłatę emerytury wojskowej od 01.06.2021 r., o czym orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Orzekając w sprawie niniejszej o kosztach procesu Sąd zastosował zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.) i zasądził od strony pozwanego Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w W. na rzecz odwołującego się – L. T. - zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), tj. w wysokości stawki minimalnej w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Stawce minimalnej przewidzianej w § 9 ust. 2 w/w rozporządzenia podlegają bowiem wszystkie sprawy z szeroko rozumianego postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych. (pkt 2 sentencji).

Sędzia Katarzyna Wróblewska-Dubiel

Zarządzenie: (...)